

עת"א 39766/03/18 - אליהו ארז נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 39766-03-18 ארז(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	אליהו ארז (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי

1. העותר מרצה עונש של 4 שנות מאסר בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, מרמה בנסיבות מחמירות, זיוף, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, וזאת החל מיום 17.5.16. מועד שחרורו המלא ביום 16.5.20, זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה ב-1.

2. העותר מלין על התנגדות המשיב לשילובו בסבב חופשות.

טענות ב"כ הצדדים

3. לטענת העותר הוא השתלב בטיפול בעבירות מרמה, משולב בכיתת חינוך, משתתף בחוגים שונים ובלימודי יהדות במדרשה התורנית, ומקיים את כל חובותיו בבית הסוהר ללא דוחות משמעת. העותר בן 72, נשוי ואב לשני בנים, וסבא ל-10 נכדים.

לדבריו הוא סובל מנכות קשה, מתנייד בעזרת קביים וכסא גלגלים, חולה בלוקמיה ומצבו הבריאותי והנפשי בכי רע.

במעמד הדיון לפני הוסיף ב"כ העותר וטען כי העותר יצא מן הארץ במהלך החקירה באישור משטרת ישראל לאחר שאשתו חתמה על ערבות, וחזר ארצה בחלוף 10 שנים. הוא לא הועמד לדין ביחס לבריחה, לא הוגדר ע"י שב"ס כסג"ב, ואין חשש אמיתי היום לכך שהעותר יצא מן הארץ.

כתימוכין לטענתו טען ב"כ העותר כי בעניינם של בועז יונה ודן כהן, על אף בריחתם לחו"ל אושרו להם חופשות. כן הפנה לרע"ב 444/14 בו נפסק כי בשל המצב הבריאותי אין חשש לבריחה, וכי ניתן לקבוע תנאים המאיימים החשש והמסוכנות לרבות איזוק אלקטרוני ערבויות והפקדה.

כן הפנה ב"כ העותר לרע"ב 3960/12, 3893/10, ולעת"א 49123-11-17, בהם על אף מידע מודיעיני על סכנה ממשית ועל אף שדובר בעבירות המתה, הורה בית המשפט על יציאה לחופשה בתנאים מגבילים.

4. לטענת ב"כ המשיב, מגזר הדין בעניינו של העותר עולה כי מדובר בנוכל מתוחכם ונעדר כל אמפתיה לזולת, העותר עזב את הארץ בשנת 2007 עת ידע שהוא דרוש לחקירה בגין מעשיו, ולא שב ארצה במשך עשור. לעותר אזרחות זרה ועסקים בחו"ל, ובשנת 2016 יצא מגרמניה לישראל כשהוא מחופש לאדם חרדי, באמצעות תעודת מעבר מזויפת, ונכנס ארצה שלא כדין, מבלי שעבר בביקורת הגבולות ומבלי שהחתים את דרכו.

בנסיבות אלה, ובשים לב למידע המודיעיני בעניינו, נטען כי אין לסמוך על העותר, כי הוא עלול לנצל את חופשתו על מנת להימלט מן הארץ, ועל כן הוא אינו מומלץ לחופשות.

דין והכרעה

5. תחילה אעיר, בנוגע לאי סיווגו של העותר כסג"ב, כי קיים הבדל משמעותי בין חשש לבריחה מתוך כתלי הכלא, לבין האפשרות - ולו הקלה יותר - שאסיר לא יחזור מחופשות להמשך ריצוי מאסר. בנסיבות אלה אין המדובר בטיעון רלבנטי לעניינו.

6. לגופו של עניין, העותר אמנם כיום בן 72 שנים, אולם על אף גילו, אך לפני שנתיים נכנס ארצה בדרך לא דרך, במטרה להתחמק מגורמי אכיפת החוק אשר ידע כי חיפשו אחריו משך 10 שנים, ועל כך אין מחלוקת.

כפי שעולה מכתב האישום המתוקן בו הורשע העותר, העותר ידע כי הוא דרוש לחקירה וכי קיים צו מעצר נגדו כל עת שהייתו בחו"ל; העותר המשיך במעשי המרמה עצמם אף במהלך שנת 2016. כן עולה מכתב האישום המתוקן בו הודה כאמור, כי העותר יצא ביום 22.9.16 מגרמניה כשהוא מחופש לאדם חרדי, תוך שימוש בתעודת מעבר גרמנית אותה זייף, ונכנס לארץ מבלי לעבור בביקורת הגבולות. בנסיבות אלה טענות ותמיהות ב"כ העותר בהקשר זה אינן ברורות לי.

7. העותר לימד, אם כן, במעשיו, כי הוא אדם מניפולטיבי וכי לא ניתן לסמוך עליו, ומכאן חשש גורמי המשיב כי העותר לא ישוב מחופשותיו להמשך ריצוי מאסרו הינו מבוסס.

בנסיבות אלה, לא מצאתי לומר כי נפל פגם בסבירות החלטת המשיב.

8. אשר לפסיקה אליה הפנה ב"כ העותר. בעניינו של בועז יונה (רע"ב 3960/12) המשיב התנגד לחופשותיו מחשש להימלטות מהמשך ריצוי העונש ולפגיעה בחייו על ידי אחרים, אולם נפסק כי הלה ריצה חלק משמעותי מן העונש וכי מרכז חייו בארץ, דבר שונה מעניינו של העותר, וכי המידע אודות מסוכנות הנשקפת לעותר אינו ממשי וניתן לאיון.

בעניינו של דן כהן שוחרר הלה בשחרור מוקדם בשל מצבו הבריאותי.

ברע"ב 444/14 המשיב לא התנגד לחופשותיו של העותר אלא אך משטרת ישראל, וממילא לא נדון חשש להימלטות מריצוי המאסר, וכך גם בעת"א 49123-11-17.

9. בהינתן האמור, העתירה נדחית.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ח, 02 מאי 2018, בהעדר הצדדים.